

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

19. Dies Maii. In uno, eodemque opere malo, diabolus suggerit, homo consentit, Deus deserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

pectoris limites non sit transfugium. Sis licet tutus, nunquam eris securus: non plus quàm reus subcarnificis securi. Semper pavet, etiam dum pavenda studiosissimè cavet: metuit ubi nihil occurrit metuendum, licet non sint inimici quos timeat, in se habet quod timet. Fugit lictorem, evasit spiculatorem, non sufficit, se tenebit: nec à se unquam ut securus sit obtinebit. Formidabit etiam tutus, etiam tuta. Non potest animo considerare, licet in Tyranno invenerit fidem. Simili planè in nos auctor naturæ animadvertit supplicio, ac barbari illi, qui mortis reos alligabant cadaveribus, ut fœtore torquerentur. Alligata nobis est pœna post culpam, cujus cadaver restat, pavor, pudor, dolor, *Et nocte dieque suum gestant in pectore vestem.* Infestior est talis animo testis, quàm collo prædoris suspendendo restis. Nullum itaque tam efficit damnum, quàm conscientia damnans. Est enim miserimum genus miseræ, conscientia suffragio fieri miserum. Et quod est omnium caput, nullum non scelus capitale cuique apud se est, etiam post indulgentiam omnium. Quid prodest, si omnes eam absolvant, dum, quæ est instar omnium, conscientia illum condemnat. Audi Poëtam:

*Si quis delinquit, prout Paulus Apostolus inquit,
Qui consenti ei, fit reus ipse rei.*

19. DIES MAII.

In uno, eodemque opere malo, diabolus suggerit, homo consentit, Deus deserit. *S. Augustinus contra Faustum. l. 14. c. 11.*

Majus.

Peccatum,

Deum animo

demittit diabo-

lum admittit.

I.

COr hominis justī, est Prætorium S. Spiritus, Numinis palatium, Regia Dei,

at verò ubi suggerenti diabolo malum, homo consentit, jam Deus illud deserit : & tunc fit verè desertum, tum subito in cor subit demon, ibique figit sedem, & infligit cladem, ac virtutum omnium cædem; ibi tyrannidis solium ponit, ibi regnat, & regit, & furit, inde ut flamma spargit in omnem partem incendium, ventilat faces, congregat fœcès; prò qualia tunc in corde molitur! Inde spicula ignea torquet in animæ facultates, deinde in omnes sensus, tandem in partes vitales, ad inferendâ perniciem. Inde spargit fumantem cruorem circa cor, ut iram incendat; inde vulnerat jecur, ut impotentèr amet; splenem ferit, ut lasciviam excitet, & risum, ut sit verum commune proloquium. *splen ridere facit, cogit amare jecur.* Ardentem inde phalaricam jactat in oculos, ut Paphiæ pedissequas, ferat in oculis, habeat in delitiis: aures aperit ad excipiendâ putidula verba. Inde spissas nebulas obtendit memoriæ, ne quis aut Dei quas intentat minarum, aut ejusdem quas contulit gratiarum, reminiscatur. Quoties illudit menti, & pro veritate inducit spectrum è mendaciis conflatum, exitialia enuntiat pronuntiata.

II. Hæc enim illius imposteras sunt dogmata, hæc illius erroris axiomata: Non esse peccatum, quod verè peccatum est, meretricios amores videri concessos, licitum perjurium, non illicitum adulterium, fraudem conferre laudem, versutiem esse detestitatem, unde nihil timendum sinistri. Vindictam, esse de hoste victoriam, expromptam adversus inimi-

inimi-

inimicam crudelitatem, esse magnanimitatem, Deum offensum, non esse tam severum offendentis judicem, offensæ vindicem: sufficere unum suspensum, ut aboleatur omne flagitiū: satis esse ut obliteretur litura peccati, semel dixisse, Peccavi. Inde irripit in voluntatem, ut affectus præposteros inflammas, avaritiæ, libidinis, invidiæ, ambitionis. Hinc fit ut tam tetra, & horrida sit animæ species, ut si eam intueri fas esset, impios remis, atque velis fugeremus. Imò tanta est ejus enormitas, & formæ sceleritas, ut si videri posset humanis oculis, nemo esset tam præsentis animo, atque robusto, nisi Dei præsidio corroboratus, qui non subito post larvæ intuitum, emitteret spiritum. Hic modò quantum potes tantum stupeas, quia majus omni fide, hominem tam facilè infamæ rei, nescio cujus desiderio abreptum, non aliena vi, aut impulsione, sed dæmonis inimici sui suggestione sponte suâ, telo illo transverberari? Quò volu prætoris uni serviatur, aut dignitatis alicujus inanis bulla teneatur, aut vilis metalli fulgor arcâ claudatur, quò animo præfervidâ irâ, vel aliâ perturbatione æstuans fiat satis. Sic ruit apertis oculis, animo gestienti horrendum omnis infœlicitatis, nullo unquam speculo exhauriendæ, barathrum.

III. Cùm verò admissio jam dæmone, Deus egreditur è corde, quàm oportet calamitosum esse animi statum. Nam à bono recedere tam malum est, quàm ipsum est bonum: infinitum prorsus, si ab infinito. Cùm verò bonum illud intelligentiâ sit præditum, quod se summum bonum cognoscit, & pariter amat amore, qui potest esse maximo, oppositum etiam malum intelligit, simulque odio persequitur quàm potest maximo.

maximo

Majus.

Tessera.

381

maximo, idque illâ naturæ suæ vi, & necessitate, ut non magis possit malum non odisse, quàm se bonum non amare: neque odium illud ponetur citiùs quàm ipsa Dei natura. Itaque æterni numinis, æterna est ira. Hoc denique malorum omnium est postremum, bellum est funestissimum, implacabile, nullâ unquâ pace componendum, nullis aliquando quieturum induciis, mutuis semper odiis arsurum: Odiis heu exitalibus! Quid funestius? Ejus amore prohiberi, qui naturâ suâ bonum est, & tuum bonum? Inimicitias cum illo capitales exercere, non impetu aliquo animi mox transituro, sed vi naturæ immutabili? Quid? Illius odium pati, cujus natura bonitas, cujus amor tua sit ultima felicitas? cujus odium infelicitas tibi sit ultima? O execrandam, & supra omne aliud abominandam peccati malignitatem! Pone barbaram quamcumque inhumanitatem, accerse omnium Tyrannorum immanitatem; objice omnem sævissimarum, & (si placet) ipsorum inferorum rabiem, & demonum furias: In unum omnia conjice cumulum; non pluris faciet æquus rerum arbiter, quàm pictam in tabula flammam, si quidem cum malis, quæ à peccato inferuntur composueris. O patricidalem Adami manum, quæ ori admovit vetitum pomum: Nam

Omne bonum pomo, perdidit omnis homo.

* * *
* *

20. DIES